

„A színpad veszélyes üzem”?!

„Amikor az emberek elhatározzák, hogy szembenéznek egy problémával, olyankor valójában rádöbbenek, hogy sokkal többre képesek, mint hitték.”

Paulo Coelho

A közelmúltban cikkek jelentek meg (a SZÍNPAD előző száma is közölt a HVG-től átvett anyagot) a színpadi munka veszélyességéről („a világ három legveszélyesebb szakmája közé tartozik”).

Úgy gondolom, hogy ezen megállapítás erősen túlzó, még ha valóban a 35/1997-es Színházművészeti Biztonsági Szabályzat is a „veszélyes munka” meghatározást használja. Igen, valóban vannak olyan munkafázisok, munkafolyamatok, amelyek veszélyesek lehetnek, ha nem tartják be a vonatkozó munkabiztonsági előírásokat.

Miután a sajtóban megjelentek ezek az igazán nem általánosítható, katasztrofális helyzetet bemutató cikkek, egyáltalán nem meglepő, hogy az illetékes hatóság (Budapest Főváros Kormányhivatala Foglalkoztatási Főosztályának Munkavédelmi Ellenőrzési Osztálya) elrendelte a fővárosi színházak soron kívüli munkabiztonsági ellenőrzését. Az ellenőrzések megkezdése előtt, hogy munkájukat szakszerűen és korrektül tudják végezni, egyeztettek olyan szakemberekkel – a Magyar SzínházTechnikai Szövetséggel is –, akik rendelkeznek kellő gyakorlattal és tapasztalattal a színházi biztonságtechnika terén. Így tudomásuk van arról is, hogy jelenleg, a színpadidíszítő-képzés hiánya miatt (ezt a szakmát 2009-ben törölték az OKJ képzésből), több intézménynél előfordulhat, hogy a hatályos jogszabályi előírás ellenére nem mindenkinek lesz megfelelő képzése. A rendkívüli ellenőrzéseknek nem az lesz a céljuk, hogy minél több büntetést kiszabjanak, tájékoztatott Velicsek Ildikó, a Munkavédelmi Ellenőrzési Osztály osztályvezetője. A feltárt hiányosságok és szabálytalanságok elemzése után nyert információk birtokában a színházak üzemeltetői jobban eleget tudnak majd tenni „az egészséget nem veszélyeztető biztonságos munkavégzés” feltételeinek.

A jelenlegi képzési helyzet és a jogszabályi veszélyességi besorolás pontosítása miatt 2015. április 9-én az MszTSz-elnökség néhány tagjá-

nak és a témában illetékes Nemzetgazdasági Minisztérium Munkafelügyeleti Főosztálya vezetőjének, valamint az Emberi Erőforrások Minisztériuma munkatársainak részvételével egyeztető tárgyalást folytattunk. A megbeszélés eredményeként sikerült olyan felnőttképzési formát találni, ami szakmai és jogszabályi szempontból is kielégítő lesz. A képzés gyors és sikeres beindításához mindkét minisztérium segítségére számíthatunk. A tananyag összeállítása, valamint a szakmai programjavaslat készítése már folyamatban van (ezeket az MSZTSz-nek kell elkészítenie).

Az NGM főosztályvezetője tájékoztatott bennünket, hogy tudnak a veszélyességi besorolási problémáról (jelenleg a színházi munka a III. nem veszélyes kategóriában van), a következő módosítási lehetőségénél vissza kerül a II. veszélyes osztályba.

Visszakanyarodva a sajtóban megjelent, itt-ott hisztérikus hangvételű megnyilvánulásokhoz. Azt megállapíthatjuk, hogy nincs két egyforma színház, nemcsak kinézetre, de működési, üzemeltetési szempontból sem. Sajnos az is tény, a működtetéshez szükséges anyagi eszközök sem mindenütt egyformák, elegendőek, és ezért, valamint a munkaidő törvényes betartásának kényszere miatt sok helyen a színpadi munkát kiszervezik. Ezzel – gondolják – bizonyos fokú munkavédelmi jogszabály alóli felmentést is lehet nyerni, vagy képzelni. Baleset esetén aztán megy az egymásra mutogatás, hogy ki a felelős. Sajnos ilyenkor valahogy mindig a munkavállaló miatt történt a baleset. A fent említett megbeszélésen az MSZTSz felvetette, hogy azon intézményeknél, ahol a dolgozók közalkalmazotti besorolásban vannak foglalkoztatva, nincs jogszabályi kötelezettség munkavédelmi képviselőt választani. Ami azt jelenti, hogy például munkabaleset esetén, tekintettel arra, hogy a szakszervezetek ilyen irányú jogait csökkentették, a munkavállaló érdekeit nem védi senki a munkáltatóval szemben. (Információim szerint tervezik a munkavédelmi törvény ilyen irányú módosítását is.)

Lassan véget ér a színházi szezon (igaz, nem mindenhol), és a színházi műszak kipihenheti egész éves fáradalmait, ehhez kívánok minden kollégának jó egészséget és balesetmentes további munkát.

KISS ISTVÁN

scenikus, színpadi biztonságtechnikus

Színpad IMPRESSZUM

Előadóművészetek I technikája

XI. ÉVFOLYAM 2. SZÁM
2015. JÚNIUS

A Magyar SzínházTechnikai Szövetség szaklapja
HU ISSN 1786-6995

Megjelenik: negyedévente (március, június, szeptember, december hónap)
Kiadja: a Magyar SzínházTechnikai Szövetség, 1011 Budapest, Corvin tér 8., www.msztsh.hu
Felelős kiadó: Szűcsboros János, az MSZTSz elnöke.
Főszerkesztő: Szabó-Jilek Iván
Telefon: (+36-1) 375-6566
szjivan@t-online.hu
Szerkesztőbizottság: Götz Béla, Götz Eszter, Kárpáti Imre, Kiss Péter, Krisztiáni István, Dr. Sirató Ildikó, Dr. Venczel Sándor, Wettstein Tibor
Szerkesztőség: Magyar SzínházTechnikai Szövetség titkársága
1138 Budapest, Madarász Viktor utca 43. fszt.
Tel./fax: (+36-1) 329-0841

Korrektor: 33 Tallér Bt.
Tördelőszerkesztő: Lusztig Tibor
Mobil: 06-20-255-6160
E-mail: tiber.lusztig@gmail.com
Nyomdai munkák:
DeMax Művek Nyomdaipari Kft.

Terjesztés: előfizetéssel, színházi árusoknál.
A Szövetség tagjai ingyen kapják.
Ár: 945 Ft/példány

Előfizethető: a szerkesztőség címén vagy a www.msztsh.hu honlapról lévő megrendelőlapon.
2015. évi teljes évfolyam ára 3360 Ft.
A postaköltséget felszámítjuk.

Régebbi lapszámok – korlátozott számban – még kaphatók.
Kéziratokat, ábrákat, fotókat nem örzünk meg és nem küldünk vissza.
Szerkesztőségünk a hirdetések és PR-cikkek tartalmáért nem vállal felelősséget.

A közölt cikkek tartalma nem minden esetben tükrözi a szerkesztőség véleményét.

